

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 20. juni 2019 af Østre Landsrets 8. afdeling
(landsdommerne Bo Østergaard, Frosell og Marie Rosenkilde Nielsen (kst.)).

8. afd. nr. B-556-18:

Ankenævnet for Patienterstatningen

(advokat Sanne H. Christensen)

mod

A

(advokat Mikael Skou Skjoldager, besk.)

Københavns Byrets dom af 14. marts 2018 (BS-16B-4765/2016) er anket af Ankenævnet for Patienterstatningen med påstand om frifindelse.

A har nedlagt påstand om stadfæstelse og har gentaget sine subsidiære påstande for byretten, herunder om, at renter beregnes fra et senere tidspunkt end principalt påstået, og om, at sagen hjemvises til patientskademyndighederne til beregning af yderligere renter.

Indstævnte har retshjælpsdækning og fri proces for landsretten.

Supplerende sagsfremstilling

Der har for landsretten yderligere blandt andet foreligget indkomstoplysninger for indstævnte for perioden 2010 til 2014, Patienterstatningens brev af 29. juni 2018 med tilhørende underbilag til appellants advokat, ”Supplerende besvarelse - indhentelse af oplysninger til beregning af erstatningskrav” af 9. januar 2019 fra Patienterstatningen og Patienterstatningens ”landstal” for henholdsvis behandlingsskader og lægemiddelskader for perioden 1. januar 2014 til 30. juni 2018.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Appellanten har for landsretten yderligere særlig gjort gældende, at det ville have været i strid med persondatalovens § 5, stk. 3, og almindelige forvaltningsretlige principper, hvis Patienterstatningen på et tidligere tidspunkt havde indhentet personfølsomme oplysninger i form af indstævnets indkomstoplysninger.

Appellanten har frafaldet anbringendet om, at indstævnte skal godtgøre, at der er et sikkert grundlag for tilsidesættelse af ankenævnets afgørelse af 11. maj 2016.

Indstævnte har bestridt, at forvaltningsretlige principper og persondataretlige regler afskar patientskademyndighederne fra at indhente oplysninger til brug for erstatningsopgørelsen forud for afgørelsen om, at der foreligger en erstatningsberettiget skade.

Landsrettens begrundelse og resultat

Indstævnets krav forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet efter stk. 1, kunne kræves betalt.

Af de specielle bemærkninger til § 16 i lovforslag nr. 143 af 10. januar 2001 til lov om ændring af lov om erstatningsansvar m.fl. (lov nr. 463 af 7. juni 2001) fremgår blandt andet følgende:

”Efter *stk. 1* kan skadelidte kræve erstatning og godtgørelse betalt fra 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er nød-

vendige for at kunne bedømme erstatningens størrelse. Skadevolderen kan ikke bedømme erstatningens størrelse, før erstatningskravet er fremsat over for den pågældende, og derfor vil der tidligst kunne påløbe renter fra 1 måned efter erstatningskravets fremsættelse over for skadevolderen. Fristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor skadevolderen kunne og burde have indhentet de oplysninger, der var nødvendige for at kunne vurdere erstatningskravet og dets størrelse.”

Indstævnte anmeldte lægemiddelskaden den 11. april 2013. Efter § 33 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, skulle Patienterstatningen efter modtagelse af sagen oplyse og afgøre erstatningssagen. Bestemmelsen fandtes oprindeligt som § 13 i lov nr. 367 af 6. juni 1991 om patientforsikring. Af lovforslagets specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgår blandt andet, at det er vigtigt for ordningens sigte, at forsikringsforeningen selv tilvejebringer de oplysninger, der er nødvendige til sagens afgørelse, således at patienten ikke skal engagere f.eks. en advokat til varetagelse af sine interesser, jf. lovforslag nr. 144 af 8. februar 1991 til lov om patientforsikring. Det følger endvidere af de almindelige bemærkninger pkt. 1.2., at et af de væsentlige formål med den offentlige patientforsikringsordning er at give patienter erstatning for skader opstået under behandling m.v. i sundhedsvæsenet på en for patienten lettere og hurtigere måde.

Den 23. april 2013 modtog Patienterstatningen en psykiatrisk speciallægeerklæring af 15. maj 2012 fra indstævnte. Efter en konkret vurdering af oplysningerne i sagen og i overensstemmelse med formålet med lov om klage- og erstatningsadgang finder landsretten, at Patienterstatningen fra denne dag kunne og burde have indhentet de oplysninger, der var nødvendige for at kunne vurdere erstatningskravet og dets størrelse, jf. erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, jf. stk. 1.

Hverken persondataloven eller forvaltningsretlige regler var til hinder herfor.

Erstatningen vedrørende perioden fra den 1. januar 2011 til og med den 31. marts 2013 skal derfor forrentes fra den 23. maj 2013.

Med denne ændring og af de af byretten i øvrigt anførte grunde stadfæster landsretten byrettens dom.

Ankenævnet for Patienterstatningen skal henset til ankesagens udfald betale sagsomkostninger for landsretten med i alt 25.000 kr. til A.

Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet er der ud over sagens værdi taget hensyn til dens omfang og betydning.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at den tilkendte erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for perioden 1. januar 2011 til og med 31. marts 2013 skal forrentes fra den 23. maj 2013.

I sagsomkostninger for landsretten skal Ankenævnet for Patienterstatningen inden 14 dage betale 25.000 kr. til A.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

